

[Pilgaard Andersen]

Med hensyn til den økonomiske beregning ligger det sådan, at fremskridtspartiet ikke ønsker oprettelse af flere offentlige institutioner, og derfor ønsker vi ikke at foretage denne beregning på den måde. Som jeg gjorde opmærksom på i min ordførertale, er det det modsatte, vi ønsker. Vi ønsker ikke større faste udgifter for det offentlige, tværtimod.

(Kort bemærkning).

Tove Jørgensen (DKP):

Jeg skal lige sige til hr. Pilgaard Andersen, at det, jeg henviste til, var en kalkule, der var foretaget af ligestillingsrådet. Det er korrekt, at den anden undersøgelse er foretaget af BUPL, men den er foregået på den måde, at man har adspurgt hos samtlige kommuner og dér fået svarene. Det er altså kommunerne, der åbenbart ikke giver de korrekte tal, hvis hr. Pilgaard Andersen ikke tror på dem. De er nu ikke blevet dementeret af nogen anden. Jeg skylder lige fru Ebba Strange at sige med hensyn til de økonomiske beregninger, vi har foretaget, at det er ikke nogen, som DKP selv har foretaget, det er et svar, vi har fået fra socialministeriet på et spørgsmål i udvalget om, hvilke økonomiske konsekvenser der ville være.

Socialministeren (Erling Jensen):

Jeg er taknemlig for, at fru Tove Jørgensen så stærkt understreger værdien af de oplysninger, hun får fra socialministeriet.

Jeg er også taknemlig for, at fru Tove Jørgensen ikke lagde de forskellige holdninger til DKPs lovforslag sammen og betragtede dem under samme synsvinkel. Jeg synes, jeg er nødt til at sige, at selv om jeg også kommer til det resultat, at jeg må afvise DKPs forslag, så sker det unægtelig ud fra helt andre holdninger og synspunkter, end fremskridtspartiet her i dag har givet udtryk for.

Jeg vil godt præcisere, hvorfor det sker. Det sker først og fremmest, fordi jeg betragter det af DKP fremsatte lovforslag, fremsat på dette tidspunkt, som overflødigt. Dels gentager det en række ønsker, som er blevet omhyggeligt behandlet her i salen og i socialudvalget i forbindelse med lovgivning og afvist, dels trækker det nogle forslag frem, som fru Tove Jørgensen og jeg ved for tiden er til

behandling andetsteds. Det er min baggrund for at afvise DKPs lovforslag.

Derimod har jeg sympati for en række af de synspunkter, der ligger bag lovforslaget, og jeg har også sympati for bl. a. fru Ebba Stranges synspunkter om, at vi løbende skal underkaste bistandslovens intentioner og dens praktiske udformning en undersøgelse, en efterforskning og være parat til at foretage ændringer, hvis det – baseret på et fornuftigt erfaringsgrundlag – viser sig, at noget af det ikke fungerer, som vi havde tænkt os det skulle fungere.

Jeg er aldeles uenig med fru Tove Jørgensen, når hun kommer med sin meget bastante og firkantede kritik af bistandsloven og dens indhold. Der tror jeg fru Tove Jørgensen vil møde meget lidt opbakning både her i salen, ud over landet og da først og fremmest hos de klienter, der anvender bistandsloven. Men når det er sagt, så finder jeg det som sagt naturligt, at vi på konkrete områder, når vi har tilstrækkeligt erfaringsgrundlag, overvejer, om løbende ændringer skal foretages.

Fru Tove Jørgensen gjorde en hel del ud af bankassistentansættelserne i Københavns kommune. Jeg erindrer om, at dette spørgsmål er blevet debatteret her i salen på et tidligere tidspunkt, hvis jeg husker ret på grundlag af et onsdagsspørgsmål fra socialistisk folkeparti, så det er altså ingen nyhed, der bringes til torvs. Jeg erindrer også om, at vi ved den lejlighed kunne redegøre for, at det, som ved den lejlighed – og åbenbart også nu – blev kaldt en personalepolitik, drejer sig om 4 personer af ca. 1.000 sagsbehandlere. Jeg deler opfattelsen af, og det har jeg sagt i mit første indlæg, at sagsbehandlere skal være kvalificerede, og de skal være i besiddelse af den viden og den baggrund, som gør dem egnede til rådgivere for mennesker, der er i nød. Men jeg ønsker ikke på basis af 4 konkrete ansættelser at ændre ved princippet om, at inden for de spilleregler, der er fastsat generelt, må nærdemokratiet kunne udformes således, at de konkrete ansættelser finder sted i de enkelte lokale områder, kommuner eller amtskommuner.

Fru Tove Jørgensen havde også en betragtning, der gik på, at hun var imod skønsprincippet og alene for retsprincippet, og så tilføjede hun i øvrigt, at det ikke bare skulle være et spørgsmål om at række penge over disken. Den holdning forstår jeg slet